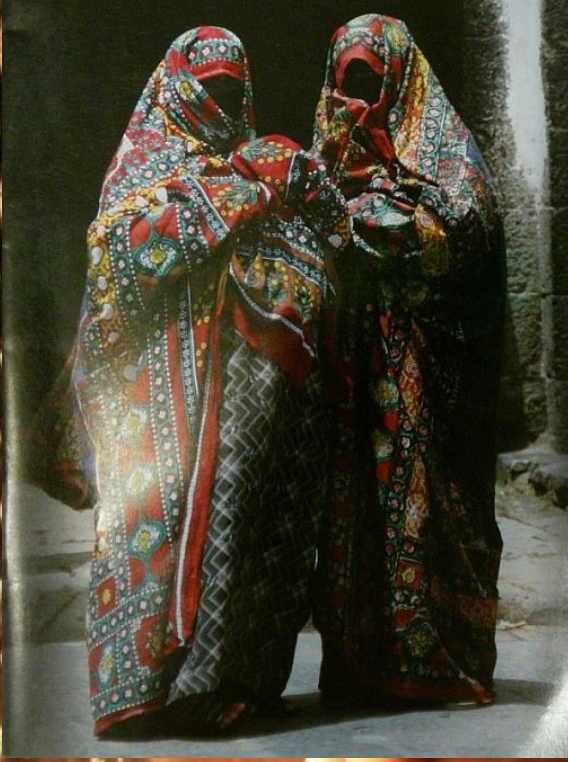

MÜSLÜMAN HALKLAR için dua edelim

Bölüm 6: Özel Konular

Müslüman halklar için dua: ÖZEL KONULAR

misya: SAT 7 – satelit programı

Son on sene içerisinde bütün dünyada televizyon çanak antenaları her tarafa yayıldı. Eskiden kimi devletlere gelen bütün mektupları ve gazeteleri okunurdu. Hükümetin yasak ettiği şeyleri gösteren materyaller yok edilirdi. Ama bugünkü teknoloji için kapalı sınırlar yoktur. Satelit televizyonu da son yıllarda büyük başarıyla Rabbin müjdesini yaymak için kullanılıyor. Bunun en güzel örneği SAT 7 denilen imanlı televizyon istasyonudur. Gece gündüz müjdeyi özellikle arap devletlerine yayıyor.

Koyu bir müslüman devleti olan Alcir'den bir kadın SAT 7'nin personeline bir mektupta şöyle yazdı:

“Televizyonda sık sık sözde Hristiyan dünyasından çıkan filmler görüyoruz. Onlara bakarak şimdiye kadar sanırdım, Hristiyanlar hep sarfoş olurlar, sözlerinde durmazlar, zina ederler ve aile hayatına önem vermezler. Ama sizin programlarınızı seyrettikten sonra, fikrim değişmeye başladı. Şimdi artık anlıyorum ki, Hristiyanlıkta aslında sevgi, bağışlama, dürüstlük ve Allah korkusu bulunuyor.”

Bir Kuzey Afrika devletinden de bir erkek şöyle yazdı: “Bilesiniz ki, sizin yaydığınız programlar bizim için son derece önemlidir. Bizim devlette Hristiyanlık hakkında bilgi almak için başka kaynak yoktur. İnsanlar bunun aracılığıyla Hristiyanlık hakkında gerçeği öğreniyorlar.”

Suriye'den bir adam da şöyle yazdı: “Satelit çanağımı ancak geçen hafta taktım ve hemen programınızı buldum. Siz bir programda şöyle bir soru sordunuz ‘Senin için İsa kimdir?’. Aynısını ben size sormak istiyorum: İsa kimdir? Ne zaman yaşadı? Onun haçta ölmesi gerçek mi, masal mı?...”

SAT 7 istasyonu 1994 senesinden beri yayınlar yapıyor. Ve her gün yukarıda gösterdiğimiz mektupların aynısını alıyor. Bütün programlar arap Hristiyanlar tarafından arap

Hristiyanlar için yapılıyor. En başta sadece haftada birkaç saat yayın yapıldı, ama şimdi günde 24 saat program var. Şu anda Farsça (İranca) dilinde de programlar hazırlanıyor.

Programın içinde şunlar var: gündelik problemleri gösteren diziler, heyecan veren kızan programları, arap kiliselerinden canlı yayın olarak toplantılar. Bir arap biznis adamı nasıl Rab İsa'ya iman ettiğini anlatıyor. Hristiyanlık hakkında bilgiler veriliyor, terbiye için konuşuluyor, kilise kurmak için örnekler gösteriliyor, iman ve hayatla ilgili sorunlara cevaplar veriliyor. Başka dinler ya da denominatsiyalar kötülenmiyor. Tam tersi: Hristiyanlar nasıl yüzlerce senden beri arap devletlerinde yaşayıp imanlarını nasıl gösterdikleri anlatılıyor. Hem de Hristiyanlığın beşiği aslında arap devletlerinde bulunduğu anlatılıyor. SAT 7'nin görevlileri 11 telefon numaralarını kurmuşlar, merak eden oraya telefon açabilir. Her dindin ve türlü türlü arap devletlerden binlerce kişi telefon açıyor.

Arap devletlerinde eğlence en çok evin içinde oluyor. Televizyon da ailenin merkezi durumuna gelmiştir. SAT 7'nin görevlileri onun için aile hayatını gösteren programlarına ağırlık veriyor. Baika önemli bir konu haberlerdir. Arap devletlerin hiç birinde tam alamıyla demokrasi yoktur. Devlet halkın dinleyeceği haberleri sansür ediyor, sıkı kontrol altında tutuyor. Onun için SAT7'den başka gerçekçi haber kaynakları yoktur.

Kuzey Afrika'nın arap devletlerinde halkın 97% satelit antenalarına sahiptirler. Toplam 80 tane arapça yayın yapan satelit kanalları var – bunun bir tanesi bu SAT 7 Hristiyan istasyonudur. Bunun masrafları korkunç yüksektir ve onları karşılamak için birçok kilise ve misya işbirlik yapıyorlar. Kimi araştırmalarına göre Alcir devletinde halkın 20% (6 milyon kişi) SAT 7'yi tanıyorlar ve 1,5 milyon kişi onu her gün seyrediyorlar. Avrupa devletlerinde yaşayan araplar da bu programları büyük merakla seyrederekler.

DUA KONULARI:

- Her gün yeni ve çekici programları çıkarmak için gerekli olan finans ve fikirler
- Seyircilerin yürekleri Kutsal Ruh tarafından dokunulsun, öyle ki, Rabbin hakikatını anlasınlar
- Telefon eden seyircileri karşılayabilmek ve yardım edebilmek için daha fazla personel gereklidir
- Arapçadan başka dillerde de yayınlar başlatılsın

"Çadırçılık" yapan misyonerler

Elçilerin İşleri 18:3'e göre, Pavlus Korint kasabasında iken, Akvila ile Priskila adında bir çift onları evine aldı. Pavlus onlarla birlikte işleyip, kendi parasını kazanırdı. Pavlus, Ferisiler grubuna bağlı, bir Yahudi hoca idi. Onlar sadece Eski Ahit dersleri değil, aynı zamanda bir sanat öğrenirdiler. Pavlus'un zanaatı, çadırçılık (palatka kumaşını dokumak) idi. Ama aynı zamanda Pavlus müjdeyi yaymaya devam etti. Pavlus kimi kere kiliselerden para alıp müjdeyi yaydı, kimi kere gene kendi elleriyle işleyip müjdeyi yaydı. Bugüne kadar misyonerler birçok yerlerde normal bir işte işliyorlar, boş vakitlerinde müjdeyi yayıyorlar. Birçok devletler misyonerlere viza vermedikleri için, bu metod o yerde müjdeyi yaymanın tek yoludur. Bu 'çadırçıların' durumları ve ihtiyaçları için bugün dua edeceğiz.

Bütün müslüman devletlerinde nüfus (naselenie) çok büyük hızla artıyor. Müslümanlıkta kalabalık bir aileye sahip olmak, Allah tarafından bereketli olmak demektir. Böylelikle birçok devlette nüfus her 20 senede bir iki kat büyüyor.. O devletlerde halkın yarısından fazla 18 yaşından küçük. Bu durum, o devletin okul sistemi ve iş bulmak konusunda onlara kocaman bir problem oluyor.

Müslüman devletler gelişmekte olan devletlerdir: kimileri petrol sattıkları için zengindirler, kimileri ise fukaradırlar. Ama hepsi ekonomik sistemlerini büyütürmeye çalışıyorlar, batı (zapadna) dünyasının teknolojisini ve bilgisine başlanmaya uğraşıyorlar. Büyük bir umutla gelecece bakıyorlar.

Bu iki durum (halkın çoalması ve ekonominin gelişmesi) iyi eğitilmiş uzmanlar (ekspertler) gerektiriyor: doktorlar, hemşireseler, eczacılar (aptekar), fiziterapistler, öğretmenler (özellikle İngilizce öğretmenler), her türlü zanaat için ustalar, teknikler, mühendisler (injenyörler), bilgisayar uzmanları, radyo ve güneş enerjisi için uzmanlar, muhasebeciler (şçetovoditeller), bankacılar, hotel mudurleri ve turizmcilik uzmanları, kötü işleri ve ormancılık uzmanları, gıda teknolojisi, su işletmeleri, köy gelişmesi, salık eğitimi, narkotiklere karşı eğitim, göçmenlere yardım, sosyal işçiler, sport uzmanları, özel okullar

öretmenleri, okuma yazma programları için, gazeteci, viedo uzmanları, yayıncılık uzmanları... ve daha yüzlerce konularda bu devletler yabancılara muhtaçtırlar. Rab da gelişmiş devletlerden bu konularda çalışan imanlıları çağırıp aynı işi Rab için başka türlü 'kapalı' bir devlet kullanmak için çağırıyor.

Rab için bu devletlerde işleyenler ayrıca işlerine çok dikkat ettikleri için, ve terbiyeli yaşadıkları ve kaldıkları devletin kültürüne saygı gösterdikleri için, o halk tarafından çok seviliyorlar, saygınlık görüyorlar, ve onların yürekleri onlara açıktır. O yüzden kişilerin Rab için şahitlik yapmalarına da izin veriliyor.

Pavlus'un örneğine bakarak, bu tür misyonerlere 'çadircılar' lağabı veriliyor. 'Çadircılar' işledikleri devletin kalkınmasına çok büyük yardımda bulunuyorlar ve işledikleri yerde her türlü insanlarla karşılıyorlar. Ama öyle bir yaşam, yani hem bütün gücünle başka bir devlette önemli bir iş yapasın, hem de aynı zamanda Rab İsa için şahitlik yapasın, kolay değildir. 'Çadircılar'ın işi sadece bir maske değildir. Onlar gerçekten bütün gücüyle o halkın ilerlemesi için uğraşıyorlar. Gündelik yaşamda ve özellikle iş yerinde, İsa Mesih'in sevgisini ve merhametini canlandırmaya çalışıyorlar. O yüzden imansızlardan iki kat daha fazla işleyip o işi bir yük olarak değil, ama başkalarına sözlerle ve işlerle hizmet etme fırsatı olarak görüyorlar. İşyerinde dikkatla ve sevgiyle işledikleri zaman, halk onları kabul etmeye başlıyor ve onların sözüne daha çok dikkat ediliyor.

Kimi 'çadircılar' batı kendi devletlerinde bulunan firmalar tarafından gönderiliyor, kimileri gene yardımlaşma organizasyonlarından, başkaları gene, misyalar tarafından. Bazıları da kimsenin yardımı olmadan, kendileri başka bir devlete gidip iş arıyorlar. Ama hepsi dualarımıza ve kuraj vermemize muhtaçtırlar. Çünkü onların durumu çok zordur, çok büyük baskı altında yaşıyorlar. Yabancı bir halkın dilini ve kültürünü öğrenmek zorundalar, her gün gerek iş yerinde, gerek ev hayatında zor kararlar vermek, yerli imanlılarla birlikte topluluklar kurmak ve devam ettirmek ve böylelikle Rabbin krallığını büyütürmek - bütün bu durumlarda Rable başbaşa kalmak ve Ondan taze taze güç almak çok önemlidir.

DUA KONULARI:

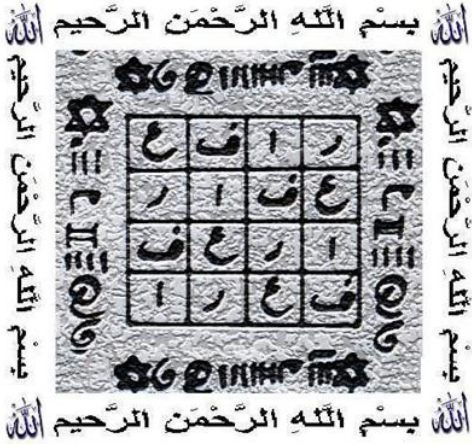
- Dua edelim, daha çok kişi kendi devletlerindeki rahatlığı bırakıp, öğrendikleri zanaatı başka devletlerde Rab için kullansınlar. Özellikle müslüman devletlerde başka türlü viza verilmiyor. Kiliseler bu ihtiyacı görüp onu karşılasınlar.
- Şu anda Rab için çalışan 'çadircılar' büyük bir baskı altında. Dua edelim, Rab onlara taze taze güç ve anlayış versin.
- Dua edelim, Rab onlara akıl ve kuvvet versin, aralarında kaldıkları halk onları iyi karşılasın

Halk islamiyeti (kötü ruhlara tapmak)

Alman bir misyoner olan Wolfgang Yung Filipinlerde yaşıyor. O devlette yaşayan 73 milyon kişilerin büyük çoğunluğu katoliktir. Aşağı yukarı 10% Protestan da var. Devletin güney tarafında ayrıca 6 milyon müslüman yaşıyor. Wolfgang Yung onların arasına girip şu şahitlik getirdi:

"Filipinlerde küçük bir halk olan Maranao halkı yaşıyor. Onların küçük bir köyünde Amaa adında bir muhtar var. 55 yaşında adam şu anda iyi değildir: uzun zamandan beri öksürüyor, öksürüğü de hiç durmuyor. Bu sebepten o kadar zayıfladı ki, artık çalışamaz bir hale geldi. Hastaneye gitmekten de korkuyor. Birdenbire onun bütün bedeni çöküyor

. Amaa aslında müslümandır ve müslüman olarak sadece Allaha güvenmesi lazım. Fakat halkın çoğu Allaha değil de, ruhlara güveniyor, onlardan korkuyor. O yüzden Amaa önce müslüman bir büyücüye gidiyor, ama boşuna, iyileşeceğine daha da hasta oluyor. Onun arkasından başka, müslüman olmayan bir büyücüye gidiyor. Elalemin anlatmasına göre, bu ikinci büyücü daha kuvvetli imiş. Büyücü, Amaa'nın göğsünde bulunan ağırları oradan çıkarıp hastanın kolu ve parmaklarından bedeninin dışına atmaya çalışacak. Ağrılar hastanın parmaklarında çıkarken, kimse o parmakların gösterdikleri yerinde durmasın. Yoksa hastalık ruhları o kişiye dalabilir... Amaa bütün bu protseduraya dayanıyor, ama sonra

gene nafiledir. O büyücüden de vazgeçiyor. Bu arada köye gelen kimi Mesih imanlıları, Amaa'ya Rab İsa'nın kuvvetinden anlatıyorlar, ondaki kurtuluşu bildiriyorlar. Amaa ne yapacağına şaşıyor. O muhtardır, köyde en saygın, sözü geçen bir adam. Üstelik koyu bir müslümandır. Gene de birkaç sene boyunca izin verdi, Mesih inanlıları köyüne gelsinler. Bir gün Amaa'nın akrabaları kalabalık olarak onun yanına geliyorlar. Ölmeden önce son bir defa onu ziyaret etsinler. Onun

agası kendini tutamayıp hüngür hüngür ağlamaya başlıyor. Hasta kardeşini durmadakka öpüyor. O gene, sanki kendinde değildir, ne olduğunu pek anlamıyor. Amaa'nın agası ona sarılıyor ve sanki onun hayat gücünden bir kuvvet aksın, hasta kardeşinin içine girsin. Bütün hısımlar kızanlara kadar Amaa'yla vedalaşıyorlar. Tekrar ve tekrar ona yaptıkları kötülüklerden özür dileyip helallaşıyorlar. Onlarda büyük korku var, Amaa öldükten sonra, onun ruhu toprağa girip onları yaptıkları kötülüklerden için rahatsız etmesin, onlardan öç almasın.

Akşam oluyor, ve Amaa'nın 15 kv. metrelik kolibasında aşağı yukarı 35 kişi toplanıyor. Genç kızlar ceviz kırıp onları büyük bir tepside diziyorlar. Ayrıca tütün yaprakları 'Allah rızası için' seriliyor. Bu adetin elbette müslümanlıkla hiç alakası yoktur, doğrudan putperestlik ve cinlere tapmak demektir. Amaa'nın agası ve başka bir büyücü tepsinin önünde yere oturup dua etmeye başlıyorlar. Fotograf çekmek kesinlikle yasaktır. Açık bir

pencere ya da kapının önünde durmak da yasaktır, yoksa "onlar" (yani cinler) rahat rahat eve dalamayacak. Kısa bir zaman sonra büyücülerin davranışları değişiyor: konuştukları sözler anlaşılammaya başlıyor, ruh dünyasının ile orada bulunan insanların arasında bir bağlantı kurmaya başlıyorlar.

O gece hısımların hepsi Amaa'nın yattığı odasında birbirlerine sımsıkı sarılarak yatıyorlar. Amaa'nın kendisi iki erkeğin ortasında yatıyor, çünkü ruhların sadece erkeklerden

korktukları sanılıyor. Ben o gün ve o haftanın içinde birkaç defa fırsat buluyorum, Amaa'ya ve onun ziyaretçilerine İsa Mesih'in müjdesini anlatayım.

Bir hafta sonra ölüyor."

Bu tür ruh inançları sadece Filipinlerde değil, ama bütün müslümanların arasında bulunuyor. Afrika, Asya ya da Ortadoğu (Blizo İztok) olsun, Kuran'ın öğretisinin yanında her yerde 'halk islamiyeti', yani ruhçuluk inancı yaşanıyor. Bunun altında yaşayanlar hem islamiyetten, hem bu ruhçuluktan yana korkunç ve kuvvetli ruhsal bir kuvvetle bağlanıyorlar. Asıl ve kalıcı serbestlik sadece İsa Mesih'te bulacaklar; çünkü O geldi, bağlı olanların bağlarını çözsün diye.

DUA KONULARI:

- Mesih'in işçileri kötü ruhlarla savaşmayı öğrensinler. Kutsal Ruh'un kuvveti ile müjdeyi yaymaya başlasınlar.
- Cinlerden çok kişi kurtulsun ve bunlar da büyük bir şahitlik olsunlar.
- Rab İsa için böyle durumlarda çalışanlar kötülükten korunsunlar.
- Kendi mahallemizde bakımcılık, büyücülük v.s. yapanlar için dua edelim, Rab onlara durdursun, kişileri onlardan koparsın.

Müslüman devletlerinde kentleşme (kasabalaşma)

Eskiden halkın çoğu köylerde yaşardı. Seftte olarak, 250 sene önce İngiltere ve Almanya'da fabrikalar kuruldu ve insanlarda bu fabrikalarda çalışmak için köyleri terk edip kasabalara taşındılar. Böylelikle insanların bütün hayatı ve düşünceleri değişti. Avrupa ve Amerika'da bu olay çoktan bitmiştir. O halklar 'endüstri toplumu' oluşturdular. Ama müslüman devletlerinde bu gelişme henüz yeni başlamıştır. Ve son yıllarda bu hızlandı. Böylelikle müslüman devletlerinde de halkın düşünceleri değişmeye başladı. Bazı örnekler:

Arap devletlerinde:

sene	halkın kaç % kasabada
------	--------------------------

	yaşıyor
1900	10 %
1950	30 %
2000	60 %

Bunların beş devletinde (Kuveyt, Katar, Lübnan, Birleşmiş Arap Emirlikler ve Suudi Arabistan) bu 75%'tir.

sene	kaç tane kasabada bir milyondan fazla kişi yaşıyor
1960	11
1988	38

Mısır'ın başkenti Kahire (Kairo):

sene	kişi
1960	4 milyon
1988	9 milyon
2000	15 milyon

- bütün kasabanın büyüklüğü: 870 km²
(mesela: Berlin, aynı yerde 3,4 milyon kişi yaşıyor)
- Bütün Mısır'ın nüfusu son 150 senede 10 kat büyüdü.
Kahire'nin nüfusu son 150 senede 30 kat büyüdü.
- Her dakkada üç bebek doğuyor.
- Tehran ve İstanbul da 15 milyonu geçti.

Avrupa'da 250 sene önce kentleşme olayı başlayınca, aynı zamanda ekonomi de çok hızlı büyüdü. Ama bu arap devletlerinde öyle değildir, ekonomi büyümüyor. Her yerde kasabaların güdücüleri büyük problemler görüyorlar. Bu kadar insana otobüs sistemi ve çöp problemi, su ve kanalizasyon sistemi, okul ve ev yapmak problemlerini çözmek son derece zordur.

Arap devletlerindeki daha küçük kasabalar da aynı problemle karşılaşılıyorlar.

Yemen'de Sanaa kasabası:

1985: 500.000 kişi

1992: 1.000.000 kişi

O kasabanın su sistemi bütün çökmek üzere

Yemen: 1.000.000 kişi birden büyüdü, Suudi Arabistan'dan atılan işçiler

Sudan: Yirmi seneden beri güneyde iç savaş var. Devletin batı tarafında büyük kuraklık var. Bu sebepten başkent Hartum'un nüfusu 1985: 3 milyon - 2000: 7 milyon

1-2 milyon kişi, iç savaştan kaçan Hristiyanlar. Eskiden o kasabada hepsi müslüman idi. Şimdi müslümanların hristiyan komşuları var. Böylelikle birçok kişi sefte müjdeyi duyuyorlar, imanlıların umutlarını görüyorlar. Şaşıyorlar, nasıl Hristiyanlar bu kadar baskıya dayanırlar.

Demek 'kentleşme' bir tarafta arap devletlerin insanlarına kocaman problemler getiriyor. Kişiler köyden kaçıp kasabalarda daha çok para kazanırlar ama gene de orada rahat değiller. Öbür tarafta, kentleşme Mesih inanlılarına fırsat veriyor, imanlarını açıkça paylaşsınlar. Demek, Rab bu zorluğu bile, kendi müjdesinin yayılması için kullanabilir.

DUA KONULARI:

- Hartum kasabası (Sudan devletinde): Orada yaşayan Hristiyanlar için. Onlar hepsi savaştan kaçmışlar, çok çeki ve acı görmüşler. Rab onlara gene de müslüman komşularına karşı sevgi versin. Barışma müjdesinin habercileri yapsın.
- Arap devletlerinde bulunan kiliseler ve özellikle ev toplantıları için. Rab onları saldırmalardan korusun ve serbestçe toplanabilsinler.
- Arap devletlerindeki büyük kasabalarda büyük fukaralık ve ziyanlık var. İmanlılara fırsat verilsin öksüzlere, narkomanlara, sokak kızanlarına v.s. yardım etsinler, hem de buna uygun işçiler hazırlasın.

misya: İNTERNETTE MÜJDELEMEK

Müslüman devletlerin hemen hemen hepsinde incili ve broşürleri yaymak yasaktır. Müslümanlık hakkında soru sormak da yasaktır. Kim öyle yaparsa, onu ağır cezalar bekliyor. Demek, müslüman devletler müjdeye karşı yüksek duvarlar kaldırmışlar. Radyo

yayınları bu duvarı geçmek için bir methodur. Ama birkaç seneden beri başka bir metod var: internet. Bu haberleşme metodu birkaç yıldan beri bütün dünyada hızla yayılıyor. Eskiden bir kişi bir konuda bilgi almak istediği zaman, kütüphaneye (biblioteka) giderdi, saatlerce kitap karıştırıp araştırdığı konuda bilgiler toplardı. Bugünlerde aynı işi internette birkaç saniye içinde yapabilirsin. Din ve iman koğusunda da aynısı geçerlidir. En iyi radyo programları bile, yayın bittikten sonra, faydasızdır, bir daha dinleyicilere ulaşmaz. İnternet sayfaları ise, hep duruyorlar, her merak edene bilgi veriyorlar. İyi hazırlanmış bir internet sayfası sayısız insana senelerce İsa Mesih'in müjdesini getirebilir, iman konusunda onlara yardımcı olabilir.

İnternetin başka bir faydası daha var: müslüman devletlerine giden misyonerler daha fazla halkın alt tarafından gelen kişilere konuşabilirler. İnternet ise daha fazla iş adamların, devlet adamlarının, öğrencilerin ve profesörlerin kullandığı bir instrumenttir. Böylelikle müjde daha yüksek insanlara da getirilebilir. Bugüne kadar, müslüman devletlerinde, sadece çok az kişi kendi internet bağlantısına sahiptirler. Ama kasabalarda her geçen gün daha fazla 'internet zalaları' açılıyor. 'İnternette gezmek' birçok yerde moda olmaya başladı. Müslümanların çoğu hayatta bir kiliseye ayak atmaya cesaret bulamayacaklar. Ama internette herkes saklı kalıyor, kim olduğu anlaşılıyor. Bu da kişilerin İsa'nın müjdesini araştırmalarına yardımcı oluyor.

Tabii ki, müslümanlar da interneti kendi amaçları için kullanmaya başladılar. Müslümanlık propagandası yapan binlerce internet sayfaları vardır. Çoğu zaman o sayfalarında İncili ve Hristiyan inancına saldırılar yapılıyor. Bu saldırılara güzel cevap veren, müslümanlık propagandasına karşı koyan iyi eğitilmiş imanlılara ihtiyaç var. İnternet, hakikatı arayan müslümanlara fırsat veriyor, farklı düşünceleri birbirleriyle karşılaştırıyorlar. İki düşüncenin ortasında kalan birçok kişi böyle Rab için kazanıldı.

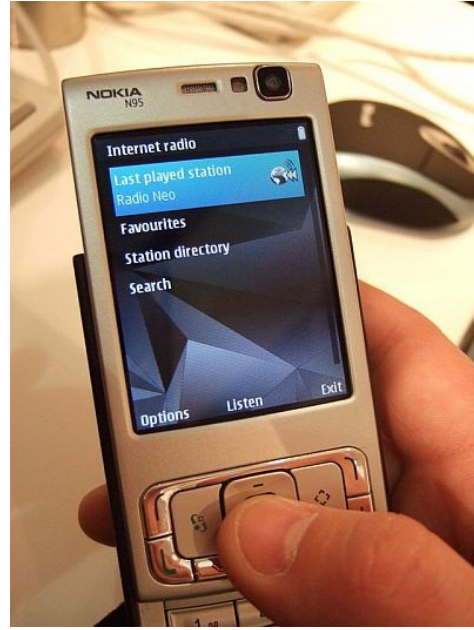
Müslüman devletlerinde Rab İsa için şahitlik yapan kişiler, her an tetikte olmalı: fazla konuşmasınlar, yoksa kendilerini, kimi kere sesleyenleri de, tehlikeye sokacaklar. Ama internette imanlılar korkusuzca, bütün müjdeyi a'dan z'ye anlatabilirler, hiç korku olmadan. Özellikle islamiyetten gelen imanlılar internet aracılığıyla fırsat buluyorlar, eski müslüman arkadaşlarına şahitlik yapsınlar. İnternette kimse kendi adını kullanmak zorunda değildir. Artık hep saklanmak zorunda değiller, serbestçe İsa onların hayatlarında neler yaptı diye anlatabilirler. Bu çok büyük bir serbestlik getiriyor. Birçok müslüman da cevap yazıyorlar, daha çok bilgi istiyorlar. Bu da imanlılara fırsat oluyor, yeni imanını daha iyi tanıyorlar.

Ne yazık ki, henüz çok az imanlı anladı, internette şahitlik için ne fırsatlar var. İnternet sayfaları düzebilecek yeni yazarlara ihtiyaç var. Hem de tartışma sayfalarında ve sorulara cevap verebilecek kişilere ihtiyaç var. Müslümanlarla hoş bir diyalog yaratabilecek imanlılara ihtiyaç var.

DUA KONULARI:

- İnternetteki açık kapılar, açık kalsın. Rab, orada yazılı sözüne kuvvet katsın, okuyucuların yüreklerinde değişiklik yaratsın.
- Rab bu tarlaya daha çok işçi göndersin. Şimdi bile çoğu defa merak eden kişilerden gelen emailere cevap vercek imanlılar yok.
- İnternette de ruhsal bir savaş var. O savaş içinde yaralanmak da var. Orada çalışan imanlılar korunsun (en çok, müslümanlıktan gelen kardeşler).
- Müslümanlık hakkında sorular sorulduğu zaman, çoğu müslümanlar büyük üfkeye kapılıyor. Rab gene de kişilere açık fikirler versin.

Müslüman devletlerinde radyo ile müjdelemek

“Ancak kısa zamanda beri radyo yayınlarınıza dinliyorum. Sizin türküleriniz harika bir şeydir. Yaradan Allahın büyük işlerini anlatıyorlar ve içimizde Ona karşı bir korku yaratıyorlar. Madem bizim gibi müslümanlarda bu ilahilerin etkisi o kadar büyüktür, acaba sizin gibi hristiyanların duyguları nasıl olacak? ... Sanıyorum, programlarınız bütün insanlara fayda getiriyor, değil sadece İsa'ya iman edenlere.”

“Ben müslümanım ve hristiyan öğretişleri hakkında pek bir şey bilmiyorum. Ama yayınlarınıza dinleyince, imanınız hakkında çok şey öğrenmeye başladım. Lütfen Kutsal Kitabı'nızı bana gönderin de, daha da fazla öğreneyim.”

Bunlar sadece örnek olarak verdiğimiz iki mektuptur. Arap ve öbür müslüman devletlerine yayın yapan birkaç imanlı radyo istasyonları var. Her gün de dinleyicilerinden bunun gibi mektuplar alıyorlar. Kesin olarak bilinmiyor, ama sanılıyor ki, o devetlerde her gün 4-6 milyon kişi arasında imanlı yayınlarını takip ediyor. Bunların hemen hemen hepsi müslümandırlar. En çok sevilen programlar, Kitabı-Mukaddes'in olaylarını bir drama gibi canlandıran yayınlardır. Bu tür programları arapçanın yirmi ayrı diyalektinde hazırlamışlardır. Ama tabii ki, müslümanların çoğu arapçayı bilmezler. Onların da dillerine bu programlar tercüme ediliyor; o da bazen ancak büyük zorluklarla oluyor. Herkesin fırsatı yok, bir Arapça Kutsal Kitap'ı alabilsin. Bulabilirse bile, çoğu defa anlamayacak, çünkü Arapçanın 'yüksek', yani 'lugat' dilinde yazılmıştır. Ama her arap devletinde biraz farklı bir diyalekt konuşuluyor. Radyo dramalarında, dinleyiciler Kutsal Kitap'ın hikayelerini kendi konuştukları dilde işittiler mi, Kutsal Ruh onların yüreklerine dokunuyor. Allahı değil sadece dünyanın yaratıcısı olarak, aynı zamanda bir baba olarak, tanımaya başlıyorlar. Yazılan mektupkardan anlaşıldığı gibi, birçok kişi vaadedilen kurtarıcıyı öznlüyorlar. Çok yazık bir şey şu ki, radyo istasyonlarına gönderilen mektuplar sık sık polis tarafından açılıyor ve okunduktan sonra yok ediliyor. Gene de binlerce mektup alıcılarına ulaşıyor. Onlardan anlaşılıyor ki, radyo programlarını merakla takip edenler hepsi okumuş kişiler değildir. Çöldeki Bedeviler ve müslüman devletlerinde kalabalık olan okuma yazmayı bilmeyenler de dinliyor. Batı devletlerin yayınlarını ararken, İncil

programlarına rastlıyorlar ve böylece müjdeyi duyuyorlar. Bu insanların yaşadıkları yerler çoğu defa çok ıraktırlar, oraya zor ulaşıyor. Kaldı ki, oraya giden olursa da açık bir biçimde müjdeyi yayamaz. Müslüman devletlerinin birçok yerlerinde şartlar böyledir. Oraya gönderilen paketler ve mektuplar da engelleniyor. Fakat radyo, ve şimdi de yavaş yavaş internet, yoluyla İsa Mesih'in iyi haberi oraya da yayılıyor.

Arap devletlerinden gelen bazı metaplarda anlatılıyor, nasıl kimi insanlar her gün yaşadıkları köyden dışarı çıkıp saklıdan radyo dinlerler. Radyoda çalışanlar yerdeki topluluklarla bağlantı kurmuşlar. Bir dinleyici duyduğu haber hakkında daha fazla öğrenmek isterse, yakın yaşayan imanlılara haber veriliyor ve kişi ziyaret ediliyor. Kimi eski dinleyiciler imana gelip şimdi kendileri müjdeyi yayıyorlar. Şimdi de bazı başka örnekler:

“Ne olur, bana yardım edin: hristiyan olmak istiyorum, ama o mümkün değildir; çünkü J. kasabasında yaşıyorum ve müslümanım. Umarım bir gün gene de fırsatım olacak, hristiyan olayım. Hristiyan arkadaşlarıma bakıyorum ve fark ettim ki, hepsi güzel bir yaşam sürüyorlar, Allah da onlara yardım ediyor. Lütfen bana yardım edin, Allah size onun için bereketleyecek.”

“Size yalvarıyorum, bana kurtarıcı İsa hakkında anlatın, çünkü öyle kapalı bir dünyada yaşıyorum ki...!”

DUA KONULARI:

- Gelen mektuplardan anlaşılıyor ki, müslüman devletlerinde hakikata acıkmış olan yüzbinlerce kişi var. İncili tercüme edenler ve radyo istasyonlarında işleyenler bizim dualarımıza muhtaçtırlar.
- Gelen isteklere cevap verip, merak eden kişileri ziyaret edenler de çok büyük riske giriyor, Onların korunmaları için dua edelim.

misyon: Müjdeyi müzik yoluyla yaymak

Bütün Afrikalılar müziği severler – müslümanlar bile. Bütün köyler ve kasabalarda adımbaşı radyolar ve kasetofonlardan müzik çalıyor. Her türlü şarkı var: imamlar makamla Kuran ayetleri söylerler, kızanlar için özel türküler var ve kadınların tarlada işlerken söyledikleri türkülerini var. Aslında müslümanlık müziğe karşıdır. Sadece Kuran ayetlerinin makamları ve kimi müslüman ilahilere izin veriliyor. Ama bütün Afrika halklarının zengin bir şarkı repertoarı var: bir bebeğin doğuşunda, düğünlerde, cenazelerde, evde ve tarlada çalışırken – Afrikalılar her durumda eski türkülerini söylemeyi severler. Ayrıca pop müziği de çıktı, radyolardan ve kasetofonlardan durmadan o çıkıyor. Her halkın kendi şarkıları var, ama kimi şarkılar birçok halklarda biliniyor.

İmanlılar kendi kendilerine sorarlar, acaba müzik Rabbin krallığını geliştirmekte nasıl kullanılabilir; hem de özellikle müslüman halkların arasında. Müzik insana en derinlerde, yürekte dokunuyor. Çok kişi konuşulan bir vaaza dikkat etmez. Ama aynı sözleri bir şarkıyla, kendi dilinde, kendi müzik stilinde işittiler mi, onlara kulak verecekler. Bu yolla birçok ruhsal dersler yayılabilir.

Gana devletinde bir kere imanlı bir müzik grubu bir köyde konser verdi. Arka arkaya orada geçerli olan bir müzik stilinde ilahiler söylediler. Çok kısa zaman içinde 200 müslüman onları sarmıştı ve dikkatle dinlediler. Ama müzik imanlı hayatta engel de olabilir. Birçok

kiliselerde sadece İngilizceden tercüme edilmiş ilahiler söyleniyor. Müslümanlıktan gelen yeni bir imanlı öyle bir ilahi kitabı eline aldı mı, o yabancı melodileri öğrenmekte zorluk çekecek, Rabden destek alamayacak.

Genellikle ilahiler için, yerli halk müziği örnek alınsın, değil müslüman ilahileri. Ama kimi yerlerde sıra başkadır; mesela Senegal devletinde, oradaki Volof dilinde imanlılar bir kaset çıkardılar. O kasette Yuhanna incilinin tekstini Kuran makamıyla okunuyor. Yaşlı adamlar bunu işitirken dikkatle sesliyorlar ve kızanları susturuyorlar, her söz anlaşılсын diye.

Abdu adında genç bir müslüman çalgıcı birkaç yerli imanlılarla tanıştı, ama müjde hakkında onlarla hiç konuşmadı. Sonra imanlılar ona bir İncil verdi, Abdu da onu okumaya başladı. Sonra haberi oldu ki, birtakım müzikli toplantılar olurmuş ve tek telli keman çalabilen bir çalgıcı aranıyormuş. Bunun işitince Abdu orada çalmaya karar verdi. Bu grubun çaldıkları ilahilerle Abdu İsa'ya iman etmeye başladı. Bugünlerde kendisi ilahiler yazıyor ve başka imanlı çalgıcılarla köy köy gezip müjdeyi müzik yoluyla yayıyor. Böylelikle müzik özellikle Afrika'da önemli bir metod oluyor, İncilin öğretilerini müslüman halklarına yaymak için.

DUA KONULARI:

- Rabbe hamdolsun ki, Afrika'daki evlatlarının yüreklerinde yeni bir ilahi çalmaya başladı. Dua edelim, çok sayıda müslümanlar bu 'halk ilahileri' işitip İsa Mesih'te kurtuluş bulsunlar.
- Giderek daha fazla imanlı usta çalgıcılara ihtiyaç var, hem halk türküleri, hem de Kuran makamlarından anlasınlar. Müjdeyi müslümanlara yaymak için, yeni yeni ilahiler bestelensin. Tezlere kadar Afrikalı topluluklarda, sadece yabancı dillerden tercüme edilen ilahiler söylenirdi.
- Rab daha fazla fırsatlar yaratsın bu yeni ilahileri yaymaya: hem konserlede, kasetlerle, CDlerle ve televizyonda.

öğretiş: kadir gecesi

Ramazan gecelerinin arasında biri çok daha önemlidir, o da Kadir Gecesi'dir (arapçası: Leyl-al-kadir). Bu gece Muhammed sözde Kuran'ı almış. Kuran'ın bildirdiği gibi, bu Kadir Gecesi "bin aydan daha hayırlı" imiş. Kim ayakta ya da oturarak Allahın adını anarsa, başmelek Cebrail bir kalabalık meleklerle inip ona bu gece özel bir bereket getirmiş.

Ama Hadis kitaplarında bu Kadir Gecesi ne zaman olduğu kesin bildirilmiyor, sadece Ramazan ayının son üçte birinde olduğu söyleniyor. Onun için hocaların arasında bu konuda fikir farklılıkları var. Kimisi Ramazan'ın 17. günü, başkası 21. günü, başkaları gene 26.'dan 27'sine bağlayan geceyi Kadir Gecesi olarak tutarmış. Bu konuda kimse kesin bir şey bilmediği için, dinlerine bağlı olan müslümanlar, Kadir Gecesi'ni yakalamak için Ramazan'ın son 10 gününde daha fazla sevap işlerler, Kurani okurlar ve namaz kılarlar. Bu yolda büyük bereket ve Allah'tan ışık alacaklarını sanırlar. Birçok müslüman özellikle Ramazan ayında bütün var gücüyle doğruyu ve hayırlı işler yapmaya çalışıyorlar. Allahın rahmetini kazanmak için, seve seve aç ve susuz kalırlar, uykusuzluk çekerler.

Ama aslında Ramazan ayını büsbütün tutan kişiler bile, hiç bir zaman doğru olanı, gereken ölçüde, gereken zamanda yaptılar mı, yapmadılar mı diye sürekli bir şüphe ve korku içindeler. Bu korkunun kaynağı da, kurtuluş hakkında bir şey bilmedikleridir. Hiç bir müslüman ölümden sonra ona ne olacağı konusunda kesin bir şey söyleyemez. Hiç bir msülüman kendi kurtuluşundan emin olamaz. Bu da onun bütün düşünceleri ve hareketlerini etkiliyor. En küçük kızanlara bile, Allahın her şey bildiğini, her şeye kadir olduğunu öğretirler. Ahrette Allah her insanın günahlarını ve sevaplarını kantarlayacakmış, ama onun arkasından gene de her kişinin hakkında cehenneme mi, yoksa cennete mi yollayacak diye karar verecekmiş. Bu belirsizlik sebep oluyor ki, Allah'tan korkan müslümanlar, namaz, oruç, zekat, Mekke'ye hac etmek ya da sevap işlemekle Allahın rahmetini kazanmaya çalışıyorlar.

Bu bereketi almak için, müslüman erkekler camide toplanırlar. Beyaz giysilerle bütün gece namaz kılıp, Allah bu özel gecede dualarına cevap vereceğini umut ederler. Bir hadise göre, Muhammed Ramazan ayının son on günü geceleyin de oruç tutup namaz kılmış. Bunu

anmak ve peygamberlerine benzer olmak için, Ramazan ayının son on gününü büsbütün camide geçiren birçok müslüman var.

Bu Kadir Gecesi'nde her yerde camilerin lambalarını geceyi aydınlatıyor. Ne kadar acı bir şey: yetmiyor insanlar gündüz oruç tutarken bu kadar zahmet çekiyorlar, bütün geceyi de uykusuz kalıyorlar, tek bu umutla, Allah beni işitecek diye. Ve bunu yaparken doğru geceyi tuttuklarından bile emin değildirlere.

DUA KONULARI:

- İsa Mesih'te özel bir hakkımız var: her an Allaha açık bir giriş kapımız var ve bizi işiteceğinden emin oluruz. Dua edelim, daha birçok müslüman aynı bu açık kapıyı bulsunlar.
- Ramazan ayında birçok müslüman Allah tarafından rüya yoluyla haber alacağını beklerler. Dua edelim, Rabbimiz İsa Mesih kendini özellikle bu ayda müslümanlara göstere.
- “Selam aleykum” diye selam veriliyor, o da “Esenlik sana” demektir. Dua edelim, Rab daha çok müslümanlara bu esenliği ve kendisiyle barışmasını sağlasın. Rab İsa'daki ‘selam’ımız akıl almaz kadar yüksektir.

öğretiş: kadercilik

İslamiyetin öğretişine göre, Allah bütün güce sahiptir ve hiç bir şeye benzetilemez. O yüzden müslümanlar sanıyorlar ki, Allahı anlamak, onun kişiliğini kavramak da mümkün değildir. İnsanlara nasıl bir yol çizdiğini de bilemeyiz. Kuran'ın hiç bir yerinde iman eden kişi günahın af edilmesi için garanti verilmiyor, günahlı kişi hiç bir zaman kurtulacağından

emin olamaz. Kuran ve Hadis kitaplarında, ancak günahın af edilmesi konusunda sadece “umuluyor ki, günahların af edilsin” biçiminde konuşuluyor. Onun için hiç bir müslüman kesin bilemez, günahları af edilecek miü af edilmeyecek mi diye. Öldükten sonra cennete gidip gitmeyeceğini bilemez. Müslümanlığa göre, hiç bir insan Allahın ne yapacağını, insanlar hakkında ne kara vereceğini önceden bilemez; eğer bilmiş olsaydı, Allahın gücünden çalmış olurdu, ona söz geçirmiş olurdu. Müslümanların çoğu, sık sık “inşallah” sözünü ağızlarına alırlar, o da “Allah isterse” demektir. Ama kişilerin kafalarındaki anlam başka: değil “Allah ne isterse yapar”, fakat “ne olursa Allahın istediğidir”.

Kuran’da Allah kendini açıklamıyor, sadece kendi isteğini bildiriyor (ama Kutsal Kitap’ta öyle değil, orada Tanrı kendi varlığını ve kişiliğini büsbütün açıklıyor). Bu da müslümanların hayatlarında bir belirsizlik yaratıyor. Kuran’ın 35. suresinde yazıyor ki, Allah istediği kişiyi şaşırtıyor, istediği kişiyi de doğru yola getiriyor. Öbür taraftan Kuran insanın serbest iradesini de savunuyor, hem iyiyi hem de kötüyü karar vermeye gücü olduğunu söylüyor. Ama sıradan insanlar kendilerini daha fazla kadercilik düşüncesine bırakıyor, sanki zaten bir şeyi değiştiremezler diye düşünürler. Mesela, Paris’te müslüman bir kadın nir imanlıya çocuğunun nasıl öldüğünü anlattı. Çocuğu narkoman olarak fazla uyuşturucu içtiği için öldü. Ama anası, “Bu, Allahın istediği idi” diye ısrar etti. Bu olay, Tanrı hakkındaki bütün düşüncelerini de etkiledi. Bu kadercilik düşüncesi insanları pasif, hareketsiz kılıyor. Bu kadercilik düşüncesi insanları öyle bir duruma sokuyor ki, pasiflik içinde kendi kaderlerini beklerler. “Yazgı bozulmaz” deyip, zaten bir şey değiştiremeyeceklerini sanırlar.

Kimi defa büyük olaylarda da aynı kaderciliği rastlıyoruz. 1990 senesinde Mekke’de kasabasında hac zamanında bir tünelde bir yangın çıktı. Onbinlerce hacı o anda o tünelde geçmekte idiler. Yangını görünce tünelde büyük bir panika başladı. Herkes tünel çıkışına doğru koşarken birbirlerini ezmeye başladılar, çok kişi de boğuldu. Sonuç olarak 1400 kişi öldü. Suudi Arabistan’ın kralı Fahd bütün bu olayları açıklarken dünyanın dikkatini çekti. Çünkü dedi ki, “Bu felaket Allahın istediği idi. Bu tünelde ölen kişiler orada ölmeseydiler, aynı anda dünyanın başka bir yerinde farklı farklı yerlerde öleceklerdi.” Bu felaket kaçınılmaz bir şey olarak kabul edildi.

Buna karşı dünyanın her yerinde Mesihçiler inanıyorlar ki, Tanrı kendini kendi Oğlu olan İsa Mesih’te açıklamıştır. İsa’nın ölümü ve dirilişi ile günah ve ölüm yenildi. Artık Allahın evlatlarını ‘Rabbimiz İsa Mesih’te olan Tanrının sevgisinden hiç bir şey ayıramaz” (Rom 8:38). Elbet de Rabbin isteğini hemen her anda anlamayız, ama onun kurtarıcımız olması ve sonsuz sevgisi imanımızın sarsılmaz temelleridir. Bu bilgi, insanı umutla dolduruyor, ona güç veriyor dünyayı değiştirsin. Ne yazık ki, müslümanlar bunu anlayamaz, Allahın sözde yazgısı altında ezilirler.

DUA KONULARI:

- Dünyanın her yerinde Mesih inanlıları kuraj bulsunlar müslümanlarla konuşmaya. Müslümanlar da Mesih’in sevgisini duysunlar. Böylelikle kaderciliğin umutsuzluğundan kurtulsunlar.
- Müslümanlıktan gelen imanlılar için dua edelim. Onlarda da çok defa eski düşünceler devam ediyor. Onlar da kendilerini kadercilik düşüncesinden arındırsınlar. Tanrıyı artık bambaşka olarak, yani İncilin anlattığı gibi tanınsınlar.
- Kadercilik bir müslüman halkının bütün yaşantısını etkiliyor. Müslümanların çoğu ahretten ve Allahın sonsuz kararından korkarlar. Ama bu korku ne gündelik hayatta, ne de sonsuz hayat için daha fazla uğraşmalarına sebep olmuyor. Asıl kurtuluşu ve sevinci İsa’da bulsunlar.

öğretiş: ümmet düşünçesi

Batılı devletlerde ise, her insan tek olarak karar veriyor. Müslüman kültürü ve toplumu (obştestvo) en çok aileye önem veriyor. Bu, müslüman devletlerde gezerken ve insanlarla konuşurken çok kolay fark ediliyor. Bir kişi ile tanışırken, hemen bütün cinsiyle tanışmış olursun. Kişinin kendi istekleri o kadar önemli değil, ne kadar ailenin ihtiyaçları. Bütün inanç hayatı da daha fazla aile yaşamının bir parçasıdır.

Müslümanlar için beraberliğin en yüce düşünçesi 'ümmet' fikridir. Bu söz, 'halk, millet, cins ya da kuşak' anlamındadır. Kuran'da bu söz, islamiyetin ilk yıllarında Muhammed'e sadıkan kalan halklar için kullanılıyor. Müslümanlar bugün 'ümmet' sözünü kullanırken, bütün yeryüzündeki müslümanlar demek istiyorlar. Bu beraberlik, millet, ırk (rasa) ve sınıf düşünçelerini aşıyor ve bütün müslümanları tek bir organizasyon oluşturuyor. Müslümanların birçoğu için, 'ümmet' Allahın isteğine göre organize edilmiş ideal bir devlet demektir. O devlette sadece müslüman yaşayacak ve Kuran'ın şeriatı devlet kanunu olacak. Bu dereceye gelmiş bir müslüman devleti yeryüzündeki cennet gibi düşünülüyor. Öte yanda herkes için açıktır ki, bugünlerde müslümanlık da birbirlerine ters düşen öğretişler ve politik düşünçelere bölünmüştür. Bu da, birçok müslümanlarda hayal kırıklığı ve umutsuzluk yaratıyor. Mesela, müslümanlığın ilk senelerinden beri Sunni ve Şii müslümanların arasında çatışmalar ve düşmanlık devam ediyor. Bugünlerde bu düşmanlık gittikçe artıyor.

Ümmet düşünçesinin en yüksek noktası her sene Mekke'ye yapılan hac ve onun arkasından hep birlikte kutlanan Kurban Bayramı'dır. Bütün dünyada 1200 milyon müslüman varken, her sene sadece 2 milyon Mekke'ye gidip hac yapıyor. Bu aslında düşük bir sayıdır, ama Mekke'deki camilerde toplanan kişiler için bu beraberlik duygusu çok yüksek bir duygu olmalı. Hacıların birçoğu küçüklüğünden beri bu yolculuğu hayal etmiştir. Mekke'de bütün dünyadan, her dilden ve cinsten bunca kişinin bir araya gelmesi bile onları çok derinden duygulandırıyor. Kimisi Allaktan af ve barışma almaya uğraşırken, çoğu boş ve umutsuzluk içinde memleketlerine dönerler.

Mekke'deki en kutsal sayılan bina, Kaabe'dir. Bu, küp biçiminde bir tapınaktır. Onun bir köşesinde kara bir taş bulunuyor. Hacılık sırasında hacı yapan herkes bu taşı öpmeli.

Ümmet düşüncesi, daha az da olsa, her camide, namaz kılındığı zaman, hissediliyor. Kadınlar ve erkekler ayrı olarak omuz omuza namaz kılarken eğilip kalkıyorlar. Böylelikle Cuma gününde namaz kılan herkes kendini bütün yeryüzünde namaz kılan başkalarıyla bir hissediyor. Bütün ümmeti bir arada tutan, kible yönüdür. Bütün camiler Mekke'nin yönünü gösteriyorlar, çünkü Mekke'ye doğru kılınmayan bir namaz geçersiz sayılıyor.

DUA KONULARI:

- Birçok müslüman, yüreklerinde Allahın af etmesini ve öbür müslümanlarla barışıklığı ararlar. Ama bu ancak İsa Mesih'te mümkün oluyor. Dua edelim, özellikle bu ay çok kişi bu huzuru ve affı İsa'da bulsunlar.

Ahmediye hareketi

"Herkesse sevgi, kimseye nefret yok" - London kasabasındaki Ahmediye camisinde yazılı olan slogan budur. Avrupa'da en büyük Ahmediye camisi zaten odur. Peki bu 'Ahmediye' sözünün arkasında ne var.

Ahmediye hareketi müslümanların arasında bir reformcu harekettir. Aynı zaman ahreti büyük özlemler bekliyorlar, büyük bir Mesih'in geleceğini umut ediyorlar. Onların kurucusu Mirza Gulam Ahmet'tir (1835-1908 seneleri arasında yaşadı). Hindistan'ın Punjab sancağında doğdu ve hocalar tarafından eğitildi.

O senelerde Hindistan İngilizlerin kontrolü altında idi ve Mirza Gulam Ahmet İngiliz hükümetinin bir memuru idi. Orada sık sık Hristiyanlarla karşılaştı. Fakat hem Hristiyanlığa, hem de Hinduizma'ya şüphe ile baktı ve ikisini de reddetti. O yıllarda birçok misyoner müslümanlara müjdeyi getirmeye çalıştılar. Bu da sebep oldu, Mirza Gulam Ahmet müslümanlığı korumaya ihtiyaç gördü ve bu işi üstlendi. Zamanla ona "müslümanlığın avukatı" derdiler.

1874 ile 1891 senelerin arasında Mirza Gulam Ahmet, Allah tarafından görümler ve vahiyler aldığını sandı. Kendini 'Mehdi' olarak görmeye başladı; o söz bütün insanların ve bütün dinlerin kurtarıcısı demektir. Ona göre, bütün peygamberler, kurtarıcılar ve tanrılar kendisinde birleşmişler. Ayrıca yaydı ki, müslüman peygamberlik görevi Muhammet'le sona ermemiş diye. Kendini 'ikinci derece peygamber' olarak kabul etmeye başladı. Yalnız, müslümanlara yeni buyruklar getirmemiş, Allah tarafından müslümanlığı temizlemek ve canlandırmak için görev almış.

Ahmediye hareketinde misyonerlik yapmak için çok uğraşırlar. O da broşür ve kitap dağıtırmak ve kocaman camiler yapmakla belli oluyor.

Erkeklerle kadınlar arasında bütün dinsel toplantılarda çok sıkı ayırım var ve erkekleri tenbih ederler, sadece

Ahmediye hareketinden olan kadınlar alsınlar. Kadınların yaşamı çok kapalı ve Kuran'ın buyruklarına göre düzenleniyor. Kim Ahmediye hareketine katılırsa, ondan bekleniyor, kendi parasıyla bu hareketi bol bol desteklesin. Yeni katılanlar hareketin kurucusu olan Mirza Gulam Ahmet'in üzerine yemin etmek zorundalar.

Öbür müslümanlar bu yeni harekete şüphe ile bakıp reddederler. Başlangıçtan beri sık sık onlara ayrımcılık ve baskılar yapıldı. 1974 senesinde Ahmediye hareketi Dünya Müslüman Birliği'nden atıldı; o da Ahmediyecilerin artık müslüman sayılmadığı demektir. Onlara yasak edildi, toplantı yerlerine 'cami' adını versinler.

Birçok Ahmediyeciler bu korkunç baskılara karşı demokratik devletlere kaçıp orada sığınma hakkını istemişler. Ahmediye hareketi 'cihat' denilen kutsal savaşı reddediyor. Baskı altında olsa bile kendi inançlarına göre ruhsal bir yaşam sürdürmeye önem veriyorlar. Dünyanın sonu için Ahmediyeciler 'Mehdi' denilen kişinin geleceğini beklerler. O da Muhammed'in üstünlüğünü yeniden kuracak ve barış getirecek. Kimse tam olarak bütün dünyada kaç Ahmediyeci bulunduğunu söyleyemez; ama 10 milyon kadar kişi vardır.

Mirza Gulam Ahmet

DUA KONULARI:

- Birçok Ahmediyeci İsa Mesih'in kim olduğunu öğrenip yüreklerini açsınlar
- Ahmediyeciler Mesih imanlılarıyla karşılaşsınlar ve böylece sevgi ve sadıkanlık görsünler.
- Birçok Ahmediyeci anlasınlar ki, kendileri aslında yüzde yüz iyi olan hiç bir şey yapamazlar ve böylelikle İsa Mesih'in affına sığınsınlar, ondan yardım istesinler.

Savaştan kaçan kadınlar

yaklaşık 17 milyon kişi

Fatma, küçük Ali'ye büyük korku içinde sarılıp kucağına basıyor ve bitkin halde uzanıyor. Uzun günlerden beri kaçmaktadır. Açlık, geleceği hakkında belirsizlik ve bitkinlik içinde buraya kadar gelmiştir. Son parasını kimi şüpheli kişilere teslim etti, onlar da Fatma'yı şimdi bir geminin içinde saklıyorlar. Bu gemi artık güvenilir ve daha iyi bir gelecek için Fatma'nın tek umududur.

Bu yüzyıla 'göçmenlerin yüzyılı' adını takmışlar. Yeryüzünde her sene yaklaşık 22 milyon kişi savaş ve kesin ölümden kaçıyorlar. Bunların 80% de kadınlardır. Biz Avrupa'da 'göçmen' sözünü işittiğimiz zaman, daha fazla bir erkeği düşünüyoruz. Bunun sebebi de şu ki, kadın göçmenlerin ancak 20% Avrupa'ya varabilirler. Kadınlar daha fazla kendi devletleri içinde göçmen oluyor, ya da bir komşu devletine kaçıyorlar, ama çoğu zaman Avrupa'ya kadar ulaşamıyorlar. Kaçarken de zorluk üstüne zorluk görüyorlar: parasızlık, dili bilmemek, ya da erkeklerin saldırılarına uğramak. Bununla yetmezmiş gibi, kaçışlarında küçük kızanlara, ya da yaşlı akrabalarına bakmak zorundalar. Onlar gene sık sık kaçmanın zorluklarına dayanamayıp ölürlər.

Kaçmanın sebepleri çoktur. Mesela, Avrupa'ya kaçan kadınların çoğu: Türkiye'den Kürtler, Iraklılar, İranlılar, ya da Afganistan'dan kaçan kadınlar. Birçokları, kocalarını savaşta kaybetmişler ve müslüman memleketlerinde onlar için yeni bir hayata başlamak zordur. Başkaları gene kendi devletinde bir azınlık oldukları için kaçmışlar. Halkın çoğu başka bir millet ya da başka dinden olduğu için onlara baskı yapıyor. Gene başka göçmenler politik sebepler için onlara baskı yapıldı diye kaçmıştır. Kimi kere kendileri değil de, herhangi bir akraba bir başka politik düşünceye sahip olduğu için onlara baskı yapıyor. Birçok kişi gene, fukaralık ve açlık yüzünden gurbete kaçmıştır. Özellikle kadınlara birçok devletlerde başka kanunlar ve adetler uygulanıyor: zina için taşlanmak (ama erkekler taşlanmıyor), namusu korumak için yapılan katillikler, zorla istemedikleri erkekle evlendirmek, kadınlara yapılan sünnet, ve daha başka işler birçok devlette kadınların haklarını bozuyorlar, onların yaşamlarını cehenneme çeviriyorlar.

Avrupa'ya vardıklarında, göçmen kadınlar başka zorluklarla karşılaşılıyor. Yeni gelen

göçmenler geçici kamplara konuluyor. Orada erkek göçmenlerle yakın yaşıyorlar ve utanıyorlar. Bir 'erkek dünyasında' nasıl hareket edeceğini bilmiyor. Memleketinde gördükleri baskılar ve kaçışında yaşadıkları korku anlar, kadınlarda derin izler bırakmıştır. Çoğu hala korku içinde ve türlü çeşit hastalıklarla yaşıyorlar. Gurbette hep memleketine hasret çekip köksüz ve şaşkın bir durumdadılar.

Yeni memleketinde gene, kadın oranını dilini bilmiyor, o yüzden kendini daha da fazla yabancı ve uğratılmış hissediyor. Mülteci (bejanets) statusunu kazanıncaya kadar, çok vakit geçiyor. Göçmen kadınlar da, dili bilmedikleri için, bu kadar karışık mahkeme işlerini göremiyor. Mahkeme önünde şahitlik yaparken, eskiden çektikleri acılarını bir daha yaşatıyorlar. Göçmen kadınların en büyük ihtiyacı, Rabbi ve insanları seven imanlı kadınlardır. Onlara sosyal ve psikolojik acılar içinde teselli versinler hem de pratik konularda yardım etsinler. Bu yolda Mesih'in sevgisi onlara canlı bir biçimde gösterilmiş oluyor.

DUA KONULARI:

- Rab bugünlerde de yola çıkmış olan göçmenleri korusun.
- Daha çok kiliseler göçmenlere acıyıp onlara yardım etmeye ve müjdeyi getirmeye karar versinler.
- Kutsal Ruh özellikle müslüman göçmen kadınların arasında işlesin, öyle ki İsa'ya gelsinler, onun şifa verici elini hissetsinler.